

Розділ перший

Співбесіда з наймачем

Джек Торренс подумав:

«Уїдливе чмо».

Зросту в Уллмані було п'ять і п'ять¹, а рухався він з тією метушливою манірністю, яка, здається, є ексклюзивно притаманною всім таким опецькам. Проділ у волоссі мав ідеальний, темний костюм на ньому був скромний, але будив довіру. «Я — та людина, якій ви можете ввірити свої проблеми» — промовляв цей костюм до грошовитого клієнта. Натомість найманому робітникові він різко кидав: «Знай своє місце, ти». У петлиці його червоніла гвоздика, мабуть для того, щоби ніхто посеред вулиці не переплутав Стюарта Уллмана з місцевим трунарем.

Слухаючи балачку Уллмана, Джек зізнався собі, що йому, либонь, не сподобалася б жодна людина по той бік столу — за таких обставин.

Уллман запитав щось, чого він не дочув. Це не на користь; Уллман був того типу людиною, що занотовує такі хиби до свого ментального ролодексу², аби використати їх потім.

— Перепрошую?

¹ 5 футів 5 дюймів = 165 см.

² «Rolodex» — створений 1956 року відомим винахідником оргтехніки Арнольдом Нойштадтером (1910—1996) пристрій, у якому пошук заздалегідь занесеної на картки інформації прискорюється їх швидким обертанням; ролодексом і сьогодні часто називають будь-який персональний організатор.

— Я питаю, чи цілком ваша дружина усвідомлює, на що саме ви тут наймаєтеся. А ще ж у вас є син, звісно. — Він поглянув долу, на анкету, що лежала перед ним. — Деніел. Вашу дружину анітрохи не лякає ця перспектива?

— Венді — надзвичайна жінка.

— А син у вас також надзвичайний?

Джек посміхнувся великою рекламною усмішкою:

— Гадаю, нам подобається так думати. Він доволі самостійний як для п'ятирічного хлопчика.

Жодної усмішки навзаєм від Уллмана. Він засунув Джекову заяву назад до теки. Тека пішла до шухляди. Стільниця тепер стала цілком порожньою, якщо не рахувати бювара, телефону, лампи «Тензор»¹ та кошика для вхідних/вихідних паперів. Обидві половинки вхідних/вихідних також були порожніми.

Уллман підвівся й рушив до картотечної шафи в кутку.

— Обійдіть стіл, будь ласка, містере Торренс. Подивіться плани готельних поверхів.

Повернувшись із п'ятьма великими аркушами, він поклав їх на сяючу поверхню горіхової стільниці. Джек став у нього за плечем, дуже виразно відчуваючи запах Уллманового одеколону. *«Всі мої чоловіки користуються англійською шкірою або зовсім нічим»*² — майнуло в голові геть безпідставно, і йому довелося прикусити собі язика, щоб не реготнути. З-поза стіни, ледь чутно, долітали звуки кухні готелю «Оверлук», там уже все вщухало після ланчу.

— Горішній поверх, — різко мовив Уллман. — Це горище. Зараз там нема абсолютно нічого, окрім старого непотребу. Після Другої світової війни «Оверлук» кілька разів міняв

¹ «Tensor Lamp» — сконструйований 1959 року любителем нічного читання Джеєм Монро (1927—2007) тип популярного шарнірного світильника з 12-вольтовою лампою, яка дає концентрований сніп яскравого світла.

² Постійна фраза з плакатів та радіо-відеокліпів, у яких починаючи з 1949 року модний чоловічий одеколон «English Leather» рекламують різні жінки.